

Gânduri și istorie

AlinD

Noi n-am venit în șei călare
Pe armăsarii de război
N-am mistuit totul în cale
Noi am avut un trai greoi

Nu am avut nici sclavi, nici sclave
Și prin haremuri n-am trecut
Un singur dor, și a fost mare
Pământul care ne-a ținut

Nu am cerut copii, nici aur
Și am muncit ca boii-n jug,
Să construim pentru ai noștri
Și să-i hrănim din propriul plug

Nu am mâncat mâncăruri scumpe
Și prin dineuri, n-am dansat
Mereu am spus că ne ajunge,
O pâine, fără gust de sânge

Am fost aici peste milenii
Și toți pe-aicea au trecut
Noi am rămas, muncind asiduu
În timp ce alții ne-au vândut

Dar am greșit și noi ca alții
Nu către ei, ci, către noi
Ne-acuză regii din morminte
Căci ne-am trădat noi între noi

Nici Ștefan nu ne mai ajută
Ne-ntreabă Mircea, de hotar
Mihai e' mort, trădat de-ai noștri
Cuza-i pribeag peste hotar

Cine-a sădit în noi trădarea
De am uitat și de strămoși
Se-ntreabă dacii, toți de-odată
Cum de urmașii lor sunt robi

Pentru ce moarte pe pământuri
De ce-au luptat, și, cu ce scop
Să nu ucizi, să respecti legea

În timp ce ei ne-au furat tot

De ce nu sar din teacă săbii
De ce tăcem și plecăm capul
Ce sa ales din neamul ăsta
Când alții-și umplu din el sacul

Nu auzim în patru vânturi
Cum plânge, Decebal, săracul
Când el lupta să avem zarea
Să prețuim neatârarea

Ce suntem noi, cine mai suntem
Și cât mai suportăm batjocuri
Pribegi prin lume, ne dăm duhul
Vânduți ca vitele în târguri.